

A woman with dark hair tied up is sitting on a wooden floor, leaning against a wall. She is looking down with her hands pressed against her forehead, suggesting distress or despair. The background shows a large window with a view of trees and a bright sky. The overall mood is somber and contemplative.

Fælles retning i indsatsen mod vold i nære relationer

2026

Udgivet af:
Det Nationale Partnerskab mod vold
i nære relationer og partnerdrab

Layout:
mouret.dk

Download eller se publikationen på
www.sbst.dk

Der kan frit citeres fra publikationen
med angivelse af kilde.

Indledning

Vold i nære relationer og partnerdrab er alvorlige og komplekse samfundsproblemer, som kræver en langsigtet, helhedsorienteret og koordineret indsats på tværs af sektorer og fagområder. Det at blive udsat for vold kan have store konsekvenser for den udsatte persons trivsel, sundhed, økonomi og sociale liv samt have samfundsøkonomiske omkostninger.

Gennem de seneste årtier er der opnået vigtige fremskridt. Siden 2002 har Danmark haft nationale handlingsplaner mod vold i nære relationer, og der er oprettet specialiserede teams i alle politikredse med særlig viden om bl.a. vold i nære relationer. Samtidig er det tværgående samarbejde mellem civilsamfundsorganisationer og offentlige myndigheder styrket markant.

VIVE skønner, at omkring 82.000 kvinder og 43.000 mænd hvert år udsættes for fysisk, psykisk, seksuel og/eller økonomisk partnervold¹. Justitsministeriet anslår, at der begås mellem 8-11 partnerdrab om året². Det understreger behovet for, at aktører på tværs af fag- og ressortområder samler sig om en fælles retning og et strategisk løft af indsatsen.

¹ VIVE, 2022. Partnervold i Danmark 2020.

² Justitsministeriets forskningskontor, 2024. Drab i Danmark 2017-2021.

Partnerskab mod vold i nære relationer og partnerdrab

Det Nationale Partnerskab mod vold i nære relationer og partnerdrab er etableret som led i regeringens Handlingsplan mod partnervold og partnerdrab 2023–2026. Partnerskabet samler centrale aktører fra civilsamfund, myndigheder og forskningsmiljøer i et fagligt forum, der bl.a. har til formål at styrke det tværgående samarbejde og øge vidensdeling på feltet. Som led i arbejdet har aktørerne fra civilsamfund og forskningsmiljøer udpeget seks strategiske udviklingsperspektiver for området med afsæt i deres faglige perspektiver. Ministerierne (Social- og Boligministeriet, Miljø- og Ligestillingsministeriet og Justitsministeriet) har ikke bidraget til udpegning eller formulering af de seks udviklingsperspektiver, men har deltaget i drøftelserne i partnerskabet. Social- og Boligstyrelsen har sammenfattet de seks udviklingsperspektiver i denne publikation.

De seks strategiske udviklingsperspektiver angiver en retning for, hvordan vi som samfund kan lykkes bedre med at nedbringe antallet af personer, der udsættes for og udøver vold i nære relationer og antallet af partnerdrab. Udviklingsperspektiverne bygger på to års tværgående drøftelser og analyser i partnerskabet og henvender sig til praktikere og beslutningstagere på tværs af sektorer. De udgør ikke en udtømmende plan for udvikling på området, men fremhæver de indsatsområder, hvor behovet for strategisk handling vurderes størst med afsæt i partnerskabets erfaringer og viden fra praksis og forskning.

Parallelt med partnerskabet har Social- og Boligstyrelsen drevet et strategisk netværk mod vold og seksuelle overgreb mod børn. Der har været løbende dialog og koordinering mellem de to fora med fokus på at sikre sammenhæng på tværs af børne- og voksenområdet.

I denne publikation forstås vold i nære relationer, som alle former for vold, herunder psykisk, fysisk, seksuel, økonomisk, materiel, digital vold og stalking. Vold i nære relationer dækker også over æresmotiveret vold. Nære relationer defineres som en nuværende eller tidligere partner, et familiemedlem eller en anden person i den voldsudsatte persons nære, private netværk. Personer, som lever med vold i nære relationer, omfatter både personer udsat for vold og personer, som udsætter andre for vold i nære relationer, med mindre andet specifikt er angivet i publikationen.

Det Nationale Partnerskab mod vold i nære relationer og partnerdrab er etableret og faciliteret af Social- og Boligstyrelsen og består af følgende aktører:

Lev uden vold
Dialog mod Vold
LOKK
Danner
Mandecentret
Dansk Stalkingcenter
Funktion for voldsudsatte
Frederiksberg Kommune
Skive Kommune
Aarhus Kommune
Københavns Kommune
KL
Danske Regioner
SIRI
Sundhedsstyrelsen
Social- og Boligstyrelsen
Miljø- og Ligestillingsministeriet
Social- og Boligministeriet
Justitsministeriet
Rigspolitiet
Politiets specialiserede teams
Familierehuset
VIVE

Seks udviklingsperspektiver, der sætter retning i indsatsen mod vold i nære relationer

Udviklingsperspektiv 1:

Stærkt tværgående samarbejde som fundamentet for en fælles retning.

Udviklingsperspektiv 2:

Nationale kvalitetsstandarder for krisecentre og ambulante tilbud.

Udviklingsperspektiv 3:

Systematisk og tværfaglig brug af forskning og data.

Udviklingsperspektiv 4:

Primær forebyggelse styrkes gennem oplysning og undervisning.

Udviklingsperspektiv 5:

Tydelige retningslinjer og styrket koordinering på tværs af sektorer og kommunale forvaltninger.

Udviklingsperspektiv 6:

Viden og redskaber til at opspore vold i nære relationer for fagpersoner.

Udviklingsperspektiv 1:

Stærkt tværgående samarbejde som fundamentet for en fælles retning

Hvad vil vi opnå?

Målet er, at alle, der lever med vold i nære relationer, mødes af en indsats, der er helhedsorienteret, sammenhængende og koordineret efter deres individuelle behov. At vold i nære relationer er strategisk prioriteret på tværs af ministerier, ressortområder, civilsamfund og faglige aktører er afgørende for at skabe en fælles retning for indsatsen mod vold, der er helhedsorienteret, sammenhængende og koordineret.

Hvorfor?

Vold i nære relationer påvirker mange aspekter af de berørtes liv, fra sociale og sundhedsmæssige forhold til økonomiske og juridiske forhold. Mennesker, der lever med vold, har sjældent overskud til at koordinere de mange områder, volden berører i deres liv. Derfor har mange brug for en samlet og koordineret indsats, hvor de som voldsudsat eller voldsudøver ikke står alene med ansvaret for at samle trådene. I dag opleves indsatsen for den enkelte til tider som fragmenteret. Uklare ansvarsfordelinger og forskellig forståelse af voldsområdet kan føre til manglende fælles prioritering og ineffektiv ressourceudnyttelse, hvilket igen kan gøre hjælpen mindre sammenhængende for borgerne.

Hvordan?

Et strategisk prioriteret samarbejde på tværs af relevante ministerier, myndigheder, aktører og civilsamfund kan bidrage til at skabe sammenhæng og fælles mål, eksempelvis gennem en national strategi. En strategi, der også kan danne grundlag for lokale handlingsplaner og tværsektorielle prøvehandling.

Varige partnerskaber og netværk kan understøtte løbende dialog og fælles løsninger. Langsigtede samarbejdsstrukturer mellem myndigheder, civilsamfund og faglige aktører styrker videndeling, fælles læring og stabilitet i indsatsen og modvirker fragmentering. Partnerskaber med klare mål kan fungere som samlingspunkt for strategiske drøftelser og faglig udvikling.

Udviklingsperspektiv 2:

Nationale kvalitetsstandarder for krisecentre og ambulante tilbud

Hvad vil vi opnå?

Målet er, at personer, som oplever vold i nære relationer – udsatte såvel som udøvere – kan få adgang til ambulante tilbud af høj faglig kvalitet, uanset hvor i landet de bor. Målet er ligeledes, at personer, som udsættes for vold i nære relationer, kan få adgang til krisecentertilbud af høj faglig kvalitet uanset hvor i landet, de bor.

Hvorfor?

Der kan være risiko for en lav kvalitet i nogle tilbud, når der ikke er kvalitetsstandarder, der giver retning for kvalitet og indhold på landsplan. Det kan betyde, at nogle borgere får utilstrækkelig hjælp. Det vanskeliggør også tilsyn med krisecentre og vurdering af, om tilbudene lever op til borgernes behov.

Der findes mange ambulante tilbud med høj kvalitet. Det er dog en udfordring, at de ofte finansieres kortvarigt, så tilbuddene har svært ved at sikre vedvarende hjælp og forankring. Det kan medføre mangel på tilbud til borgere, der lever med vold i nære relationer.

Borgere med fx psykiske udfordringer, fysisk funktionsnedsættelse, LGBT+ identitet eller etnisk minoritetsbaggrund, kan opleve, at der mangler nødvendige, specialiserede kompetencer i ambulante tilbud og på krisecentre. Det skaber ulighed og risiko for, at nogle ikke får den helhedsorienterede og tilpassede støtte, de har brug for.

Hvordan?

Kvalitetsstandarder for henholdsvis krisecentre og ambulante tilbud kan bidrage til høj kvalitet, omsorg og specialiseret voldsfaglig indsats, herunder målrettet støtte til særligt sårbare grupper, og personer med komplekse problemstillinger ud over volden. Kvalitetsstandarder kan styrke både retssikkerhed og lighed for borgerne og skabe et mere sammenhængende system for borgere og fagpersoner. Kvalitetsstandarder for krisecentre kan fx indeholde retningslinjer for anvendte metoder og indsatser, styrket tilsyn og muligheden for at lukke tilbud, der ikke lever op til retningslinjerne.

Udviklingsperspektiv 3:

Systematisk og tværfaglig brug af forskning og data

Hvad vil vi opnå?

Målet er at styrke indsatsen mod vold i nære relationer ved at integrere data og forskning som en del af både eksisterende og nye tiltag. Viden skal sætte retning og omsættes til handling, så ressourcer bruges målrettet og effektivt. Det indebærer en mere systematisk og tværfaglig brug af data i praksis og i beslutninger på tværs af civilsamfund, myndigheder og forskningsmiljøer.

Hvorfor?

En effektiv og målrettet indsats kræver et solidt vidensgrundlag. I dag er der begrænset indsigt i, hvad der virker bedst, og hvordan forskellige målgrupper bedst støttes, især personer med komplekse problemer eller dem, der ikke selv søger hjælp. Der mangler også systematisk evaluering og videreudvikling af eksisterende tilbud. Nye initiativer bygger ikke altid på den viden, der findes, hvilket kan føre til spredte indsatser på området. Derfor er bedre koordinering og aktiv anvendelse af data og forskning vigtigt for at sikre, at indsatsen matcher behovene, og at ressourcerne gør størst mulig forskel.

Hvordan?

Forskning og ny viden kan i højere grad udbredes og anvendes aktivt blandt fagfolk og i samfundet, når formidling prioriteres og tænkes ind fra start ved planlægning af undersøgelser.

Systematisk dataindsamling fra relevante aktører som civilsamfund, styrelser, politi og kommuner kan bidrage til at målrette indsatsen bedre ved at give et klarere billede af, hvor behovene er størst.

Koordinering mellem forskningsinstitutioner og vidensaktører på området kan skabe sammenhæng og synergi, så viden ikke bliver fragmenteret eller underudnyttet på tværs af aktører og fagområder.

Udviklingsperspektiv 4:

Primær forebyggelse styrkes gennem oplysning og undervisning

Hvad vil vi opnå?

At alle har viden om vold i nære relationer, så de kan genkende vold, tale om den og søge hjælp. Viden skal bryde tavshed, fjerne skam og åbne veje til støtte, beskyttelse og forandring.

Hvorfor?

Vold i nære relationer kan have mange former – fx fysisk, psykisk, seksuel og materiel – ofte i komplekse kombinationer. Nogle voldsformer er mindre synlige end andre og efterlader ikke nødvendigvis fysiske spor. Mange ved ikke, at det de oplever, eller det de gør, er strafbart, og de kender ikke deres muligheder for hjælp.

Manglende viden i befolkningen betyder, at vold overses, og myter og fordomme lever videre. Vold bliver ofte betragtet som et privat anliggende, hvilket begrænser samfundets mulighed for at gribe ind. Endvidere bidrager upræcis og nedtonende sprogbrug i den offentlige debat til at usynliggøre voldens omfang og alvor.

Hvordan?

Alle skal kunne genkende tegn på vold, herunder også mindre synlige former som psykisk vold og negativ social kontrol. Viden skal være tydelig, konkret og tilgængelig – for både ofre, udøvere og vidner. Det kan ske via oplysningskampagner, hvor lokale aktører og civilsamfund inddrages for at sikre, at budskaberne når ud og skaber reel forandring. Oplysning skal også aflive myter, som fastholder vold som et privat og skamfuldt problem.

Børn og unge skal tidligt lære om sunde grænser og relationer. Skoler og ungdomsuddannelser kan undervise i relationer, grænser og vold. Desuden bør oplysningsmateriale målrettet unge være tilgængeligt på deres platforme. Ungdomsorganisationer bør inddrages i udvikling og formidling af denne viden for at sikre relevans og ejerskab.

Udviklingsperspektiv 5:

Tydelige retningslinjer og styrket koordinering på tværs af sektorer og kommunale forvaltninger

Hvad vil vi opnå?

Målet er, at mennesker, der lever med vold i nære relationer, bliver opsporet og tilbudt hjælp, uanset hvordan de kommer i kontakt med kommunen. De skal tilbydes en indsats, der er helhedsorienteret, sammenhængende og koordineret, og som ikke afhænger af den enkelte medarbejders viden eller praksis, men bygger på en fælles tilgang i kommunen. Det er også centralt, at der koordineres med andre relevante sektorer, eksempelvis sundhedsvæsenet og politi, der kan spille en afgørende rolle ift. at genkende tegn på og handle ved mistanke eller viden om vold.

Hvorfor?

Kommunerne spiller en central rolle i indsatsen fx ved at tilbyde ophold på krisecenter, koordinerende rådgivning og handleplaner i forbindelse med krisecenterophold. Undersøgelser viser imidlertid, at langt fra alle de mennesker, der oplever vold, modtager en indsats, og at mange mennesker, der tager ophold på krisecentre, har været udsat for vold i mange år, før de modtager en indsats. Der er forskel på kommunernes praksis for opsporing af vold i nære relationer blandt de mennesker, der er i kontakt med kommunen. Hvis der ikke er en systematisk praksis for at opspore, eller der ikke er en klar struktur for, hvad kommunale medarbejdere skal gøre ved mistanke eller viden om vold, kan det føre til, at volden ikke opdages. Det kan medføre, at borgere, der udsættes for eller udøver vold i nære relationer, ikke opdages, når de er i kontakt med kommunen, og at de dermed ikke får den rette støtte.

Hvordan?

Flere kommuner kan rustes til at håndtere sager om vold i nære relationer ved, at medarbejdere ved, hvordan de skal agere ved mistanke eller viden om vold. Det kan fx ske via en kommunal beredskabsplan, som man kender det fra børneområdet. Beredskabsplanen beskriver roller og ansvar på tværs af forvaltninger og indgår i medarbejdernes introduktion og løbende uddannelse.

Det interne samarbejde kan styrkes med tværfaglige strukturer og nøglepersoner, som sikrer koordinering på tværs af familie-, beskæftigelses-, integrations-, social- og sundhedsområdet, ligesom retningslinjer og klare procedurer for samarbejde med andre relevante sektorer er afgørende. Faglige nøglepersoner kan bidrage med specialiseret viden og rådgivning og sikre kontinuitet, samtidig med at viden fastholdes i organisationen. Desuden kan bedre vidensdeling og informationsflow understøttes gennem klare retningslinjer for informationsdeling og digital understøttelse.

Udviklingsperspektiv 6:

Viden og redskaber til at opspore vold i nære relationer for fagpersoner

Hvad vil vi opnå?

Målet er, at fagpersoner i regioner, politi, kommuner og civilsamfund har den nødvendige viden og tryk-
hed til at spørge ind til vold i nære relationer og ved, hvordan de kan handle, hvis der er mistanke eller viden om vold. Det kræver, at de systematisk kan genkende tegn på vold og har redskaber til at følge op.

Hvorfor?

Mange tilfælde af vold bliver ikke opdaget i tide, især når volden ikke er fysisk. Det skyldes ofte manglende viden, usikkerhed om, hvad man kan gøre, og manglende klare procedurer. Når borgere ikke får den rette hjælp, kan volden eskalere og få alvorlige konsekvenser for både den voldsudsatte og eventuelle børn i familien. Systematisk opkvalificering kan øge fagpersoners handlekraft, mindske usikkerhed og forbedre kvalitet og rettidighed i hjælpen.

Hvordan?

Fagpersoner med borgerkontakt kan få deres viden og kompetencer styrket gennem undervisning og løbende kompetenceudvikling, så de bliver bedre til at identificere og håndtere vold. Ikke alle behøver samme niveau af viden, men de skal kunne tage de første samtaler og henvise til den rette hjælp.

Efteruddannelse kan målrettes medarbejdere i beskæftigelses- og socialforvaltninger, sundhedsvæsenet, psykiatrien og politi, hvor undervisningen tager udgangspunkt i konkrete arbejdssituationer og gentages løbende for at fastholde viden.

Det kan også være værdifuldt, at undervisning om vold indgår systematisk i grunduddannelser som pædagog-, lærer-, sygeplejerske-, socialrådgiver- og politiuddannelser for at styrke evnen til opsporing og handling tidligt i karrieren.

Systematisk brug af risikovurderings- og screeningsredskaber som fx SARA-V3, Patriark og SAM kan forebygge eskalering af vold i nære relationer. For at det lykkes, er det vigtigt, at fagpersoner får grundig oplæring, og at der er tid og ressourcer til at bruge redskaberne meningsfuldt.

**Fælles retning
i indsatsen
mod vold i
nære relationer**

2026